

Escala volada de Can Maioles

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Camí de Can Maioles, s/n
Alçada: 211

Coordenades:

Latitud: 41.52394
Longitud: 2.35053
UTM Est (X): 445813
UTM Nord (Y): 4597126

Classificació

Número de fitxa 08214-378
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 000104100DF49F0001FE

Fitxes associades:

[Can Maioles](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 03/04/2015 - 02:00

Descripció

Escala volada ubicada en una de les antigues marjades de pedra seca de Can Maioles. Durant al remodelació de la finca a mitjans del segle XIX, pateix una consolidació amb tècniques modernes, per tal d'adequar-la a les noves funcions més properes a jardí romàntic que a terres d'explotació agrícola. Aquests esglaons de pedra serveixen per accedir d'una feixa a l'altre amb major celeritat. Està formada per nou esglaons, de lloses de pedra, de forma rectangular. Aquests, han estat introduïts en el marge en el mateix moment de la seva construcció, durant el procés de fonamentació, amb un bon travat i reblat, és a dir, a partir d'una subjecció molt acurada de les pedres que conformen el mur exterior del marge i un reompliment amb pedregam de menor dimensió al darrera (que no serveixen per a altre cosa), amb l'objectiu de facilitar el drenatge.

Observacions:

La construcció d'elements en pedra seca és un sistema constructiu que ha evolucionat històricament a partir de tècniques comunes a molts indrets de la Mediterrània, que s'han anat adaptant a les peculiaritats físiques, socials i econòmiques de cada indret. És una manera d'observar la interacció de l'home amb el medi natural, del qual en resulta un paisatge antropomorfitzat. Aquestes construccions són un testimoni de la forma de vida rural, de l'arquitectura popular. Una tècnica constructiva vinculada a les explotacions ramaderes i agrícoles transmesa a través de l'experiència, compartit amb altres feines del camp, i que en alguns casos ha pogut donar lloc a un veritable ofici, el de marger o marjaire o anomenat en altres indrets de Catalunya com margeter i margenador.

Història

L'origen de Can Maioles és l'antic mas Domènech, documentat des del segle XIV, com a domini alodial del castell de Vilassar. El nom correspon al segle XV quan els Maioles s'hi estableixen.

A mitjans del vuit cents s'ho venen a la família Biada, promotors del primer tren peninsular de l'estat espanyol. Aquests construeixen l'actual casa tal i com la coneixem ara, damunt l'antic mas Domènech.

Bibliografia

BENITO Pere (1996). Notes històriques dels elements del patrimoni arquitectònic del Pla especial i Catàleg artístic i ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (2006). Vilassar de Dalt, un poble de futur. Ajuntament de Vilassar de Dalt.

CONGOST, Rosa i altres (2010). La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració. Vol. 3. Col·lecció Arquitectura Tradicional. Ed. Brau

DOMÍNGUEZ, Josep i OLIVA, Benet (1994). Vilassar de Dalt. Història gràfica. Oikos-Tau. Vilassar de Mar.

GIRONÈS I DESCÀRREGA, Josep (1999). L'art de la pedra en sec a les comarques de Tarragona. Ed. Diputació de Tarragona.

MARTÍN, Fèlix; PREIXENS, Josep (2005). Les construccions de pedra seca. Inventari de cabanes de volta, balnes murades i aljubs a les Terres de Lleida. Pagès editors.

PLANS i MAESTRA, Jaume (1994). Construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Ed. Centre Excursionista de la Comarca del Bages.

QUERALT BOLDÚ, Ramon (2008). Les cabanes de volta de les Borges Blanques. Paisatges, fets i gent. Cossetània edicions.

SOLER i BONET, Josep M. (2000). La construcció en pedra seca. Arquitectura, patrimoni i tradició. Dins Dovella, núm. 70. Manresa, pp. 9 a 11.

SOLER i BONET, Josep M. (1988). La tècnica de la pedra seca. La construcció popular, dins Dovella, núm. 29. Manresa. Pp. 47 a 52.

SOLER i BONET, Josep M. i PERARNAU i LLORENS, Jaume (1985). Les barraques de vinya al terme municipal d'Artés (Pla del Bages), dins Dovella, núm. 17. Manresa, pp. 37 a 43.

SUBIRATS i VILLALBÍ, M. (1992). El paisaje de la comarca del Montsià y las construcciones de piedra en seco. Article publicat a la revista NARRIA. Ed. Museo de Artes y Tradicions Populares, Madrid.

VARIS AUTORS (2008). Pedra seca. Full informatiu de la revista Pedra Seca. Any VII. Núm. 58. Ed. Patronat de San Galderic. Maig.

VARIS AUTORS (1994). Les construccions en pedra seca. Full divulgatiu. Desembre 1994. Ed. Departament de Medi Ambient. Generalitat de Catalunya.

